

Výbor pre ústavné veci

2015/XXXX(ACI)

12.1.2016

NÁVRH SPRÁVY

o uzatvorení medziinštitucionálnej dohody medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva
(2015/XXXX(ACI))

Výbor pre ústavné veci

Spravodajkyňa: Danuta Maria Hübner

OBSAH

strana

NÁVRH ROZHODNUTIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU.....	3
PRÍLOHA I: MEDZIINŠTITUCIONÁLNA DOHODA O LEPŠEJ TVORBE PRÁVA.....	7
PRÍLOHA II: VYHLÁSENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A KOMISIE PRI PRÍLEŽITOSTI PRIJATIA MEDZIINŠTITUCIONÁLNEJ DOHODY O LEPŠEJ TVORBE PRÁVA	41

NÁVRH ROZHODNUTIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o uzatvorení medziinštitucionálnej dohody medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva (2015/XXXX(ACI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na rozhodnutie Konferencie predsedov zo 16. decembra 2015,
 - so zreteľom na návrh medziinštitucionálnej dohody medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva,
 - so zreteľom na článok 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii,
 - so zreteľom na článok 295 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
 - so zreteľom na návrh medziinštitucionálnej dohody o lepšej právnej regulácii, ktorý predložila Komisia (COM(2015)0216 a príslušné prílohy),
 - so zreteľom na rámcovú dohodu z 20. októbra 2010 o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou¹ (rámcová dohoda z roku 2010),
 - so zreteľom na Medziinštitucionálnu dohodu o lepšej tvorbe práva zo 16. decembra 2003² (medziinštitucionálna dohoda z roku 2003),
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 4. februára 2014 o vhodnosti právnych predpisov EÚ a subsidiarite a proporionalite – 19. správa o lepšej tvorbe právnych predpisov za rok 2011³,
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. septembra 2015 o pracovnom programe Komisie na rok 2016⁴,
 - so zreteľom na článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre ústavné veci (A8-0000/2016),
- A. keďže Parlament opakovane požadoval opätovné prerokovanie medziinštitucionálnej dohody z roku 2003, aby sa v nej zohľadnilo nové legislatívne prostredie, ktoré sa vytvorilo v dôsledku Lisabonskej zmluvy, aby sa zjednotili najlepšie postupy a aby sa táto dohoda aktualizovala v súlade s programom lepšej tvorby právnych predpisov;
- B. keďže Výbor regiónov, Európsky hospodársky a sociálny výbor a viaceré vnútroštátne parlamenty vyjadrili svoje stanovisko k oznámeniu Komisie Lepšia právna regulácia v záujme lepších výsledkov – program EÚ (COM(2015)0215), k uvedenému návrhu medziinštitucionálnej dohody, ktorý predložila Komisia, o lepšej právnej regulácii alebo ku

¹ Ú. v. EÚ L 304, 20.11.2010, s. 47.

² Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

³ Prijaté texty, P7_TA(2014)0061.

⁴ Prijaté texty, P8_TA(2015)0323.

konsenzu, ktorý dosiahli inštitúcie v súvislosti s novou medziinštitucionálnou dohodou o lepšej tvorbe práva;

- C. keďže Parlament vo svojom uznesení zo 16. septembra 2015 uvítal začatie rokovaní o novej medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva a stanovil viacero priorít, najmä pokiaľ ide o kvalitu legislatívnych návrhov Komisie, ročné a viacročné programovanie, posilnenie posúdenia vplyvu legislatívnych návrhov, rovnaký prístup oboch zložiek legislatívneho orgánu k informáciám počas celého legislatívneho procesu, riadne medziinštitucionálne konzultácie, opatrenia Komisie v nadväznosti na návrhy a odporúčania Parlamentu, ako aj predloženie podrobného odôvodnenia v každom prípade, keď sa plánuje stiahnutie legislatívneho návrhu;
 - D. keďže medziinštitucionálne rokovania sa oficiálne začali 25. júna 2015;
 - E. keďže Konferencia predsedov schválila 16. decembra 2015 predbežnú dohodu o znení novej medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva, ktorú 8. decembra 2015 dosiahli zástupcovia troch inštitúcií (nová MID);
 - F. keďže nová MID by mala nahradiť medziinštitucionálnu dohodu z roku 2003 a spoločný medziinštitucionálny prístup k posudzovaniu vplyvu z novembra 2005 a keďže prílohy 1 a 2 k novej MID by mali nahradiť spoločnú dohodu o delegovaných aktoch z roku 2011;
 - G. keďže touto novou MID nie je dotknutá rámcová dohoda z roku 2010;
 - H. keďže však určité ustanovenia rámcovej dohody z roku 2010 môžu byť v dôsledku novej MID zastarané alebo si môžu vyžadovať aktualizáciu;
 - I. keďže v novej MID sú naplánované ďalšie medziinštitucionálne rokovania, ktoré sa týkajú najmä praktických dohôd o spolupráci a výmene informácií pri uzatváraní medzinárodných dohôd a kritérií uplatňovania článkov 290 a 291 ZFEÚ o delegovaných a vykonávacích aktoch;
 - J. keďže v dôsledku novej MID bude potrebné zmeniť určité ustanovenia rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu, ktoré sa týkajú napríklad pracovného programu Komisie a overovania právneho základu aktov;
 - K. keďže nová MID určitým spôsobom rieši problematické body, na ktoré poukázal Výbor pre ústavné veci Európskeho parlamentu vo svojom dokumente s názvom Príspevok výboru AFCO k pozícii Európskeho parlamentu k rokovaniam o zmene medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva z 22. apríla 2015;
1. víta dohodu, ktorú inštitúcie dosiahli, a domnieva sa, že je vhodným základom pre nadviazanie nových vzájomných vzťahov týchto inštitúcií, ktoré umožnia lepšiu tvorbu práva v záujme občanov Únie;
 2. víta najmä výsledky rokovaní o viacročnom medziinštitucionálnom plánovaní, opatrenia, ktoré Komisia prijíma v nadväznosti na legislatívne iniciatívy Parlamentu, a poskytovanie odôvodnení a vedenie konzultácií v prípadoch, keď je plánované stiahnutie legislatívnych návrhov; takisto víta dosiahnutie dohody o medziinštitucionálnej výmene názorov v prípade, že sa plánuje zmena právneho základu navrhovaného aktu;
 3. zdôrazňuje význam, ktorý majú ustanovenia novej MID, ktoré sa týkajú nástrojov pre lepšiu

tvorbu práva (hodnotenie vplyvu, konzultácie s verejnosťou a zainteresovanými stranami, posúdenia atď.), pre transparentný a inkluzívny proces rozhodovania vyznačujúci sa dobrou informovanosťou a pre správne uplatňovanie právnych predpisov, pričom tieto ustanovenia zároveň zaisťujú výsady zákonodarcov; víta, že bol vytýčený cieľ spočívajúci v lepšom vykonávaní a uplatňovaní právnych predpisov Únie, okrem iného lepším vymedzením vnútroštátnych opatrení, ktoré nesúvisia s právnymi predpismi Únie, ktoré majú byť transponované (tzv. pozlacovanie);

4. berie na vedomie list prvého podpredsedu Komisie z 15. decembra 2015 o fungovaní nového Výboru pre kontrolu regulácie, ktorý má dohliadať na kvalitu posúdení vplyvu vypracúvaných Komisiou; upozorňuje, že svoje vlastné posúdenie vplyvu môžu vykonávať aj zákonodarcovia, ak sa domnievajú, že je to potrebné; navyše zdôrazňuje, že nová MID stanovuje výmenu informácií o najlepších postupoch a metódach uplatňovaných pri posudzovaní vplyvu medzi inštitúciami, čím poskytuje príležitosť na včasné preskúmanie činnosti Výboru pre kontrolu regulácie;
5. zdôrazňuje význam dohodnutého ročného prieskumu záťaže ako nástroja, ktorý pomáhať vyhýbať sa nadmernej regulácii a znížiť administratívnu záťaž; zdôrazňuje, že uskutočniteľnosť a vhodnosť zavedenia cieľov pre zníženie záťaže v konkrétnych sektoroch treba vyhodnocovať jednotlivo a v úzkej spolupráci medzi inštitúciami; v tejto súvislosti víta skutočnosť, že sa všetky tri inštitúcie dohodli na tom, že by sa posúdenie vplyvu malo zaoberať vplyvom návrhov z hľadiska administratívnej záťaže, a to najmä pre malé a stredné podniky;
6. je v presvedčení o tom, že vo vzťahu k delegovaným a vykonávacím aktom bolo v zásade nájdené vyvážené riešenie, ktoré zabezpečuje transparentnosť a rovnosť zákonodarcov, ale zdôrazňuje, že je potrebné urýchlene dosiahnuť dohodu o vhodných kritériách pre vymedzenie delegovaných aktov a vykonávacích aktov a uviesť všetky základné akty do súladu s právnym rámcom, ktorý zaviedla Lisabonská zmluva;
7. uznáva, že dohodnuté opatrenia, ktoré majú zlepšovať vzájomnú výmenu názorov a informácií medzi Parlamentom a Radou ako zákonodarcami, sú krokom vpred, domnieva sa však, že tieto opatrenia zatiaľ nevedú ku skutočne rovnocennému postaveniu oboch zákonodarcov v rámci legislatívneho postupu, pokiaľ ide o vzájomný prístup k informáciám a schôdzam; varuje pred tým, aby sa dohodnutá neformálna výmena názorov nestala novou platformou pre netransparentné medziinštitucionálne rokovania;
8. víta záväzok zabezpečiť transparentnosť legislatívnych postupov, ale zdôrazňuje, že na jej dosiahnutie sú potrebné konkrétnejšie ustanovenia a nástroje;
9. je tiež presvedčený, že na prehĺbenie politického dialógu s národnými parlamentmi sú potrebné konkrétnejšie ustanovenia;
10. požaduje komplexné vyhodnotenie vplyvu, ktorý bude mať nová MID na rámcovú dohodu z roku 2010 a ďalšie existujúce MID, berúc do úvahy, že je potrebné zjednodušiť štruktúru viacerých ustanovení, ktorými sa riadia medziinštitucionálne vzťahy;
11. domnieva sa, že k tomuto zjednodušeniu by malo dôjsť, až keď sa zavedú všetky praktické ustanovenia na uplatňovanie novej MID v celom rozsahu, pričom následne by inštitúcie mohli takisto posúdiť, či budú potrebné prípadné úpravy novej MID s ohľadom na skúsenosti, ktoré sa dovtedy nadobudnú pri uplatňovaní novej MID;

12. poukazuje najmä na tieto otázky, ktoré si vyžadujú ďalšie nadväzujúce opatrenia na technickej a/alebo politickej úrovni:

- plánovanie (preskúmanie rámcovej dohody z roku 2010 a rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu);
- overovanie právnych základov aktov (preskúmanie rokovacieho poriadku, aby bolo možné začleniť ustanovenia o trojstrannej výmene názorov);
- transparentnosť a koordinácia legislatívneho procesu (praktické ustanovenia pre výmenu názorov, spoločné využívanie informácií a porovnanie harmonogramov, transparentnosť tripartitných rokovaní, vývoj platforiem a nástrojov pre zriadenie spoločnej databázy, ktorá poskytne prehľad o aktuálnom stave legislatívnych spisov, poskytovanie informácií národným parlamentom a praktické opatrenia na spoluprácu a spoločné využívanie informácií v súvislosti s rokovaniami o medzinárodných dohodách a ich uzatváraním);
- delegované a vykonávacie akty (rokovania o vymedzujúcich kritériách pre delegované a vykonávacie akty, zriadenie registra delegovaných aktov a prispôbenie aktov prijatých pred Lisabonskou zmluvou);

13. schvaľuje návrh dohody uvedený v prílohe I k tomuto rozhodnutiu;

14. schvaľuje spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu a Európskej komisie uvedené v prílohe II k tomuto rozhodnutiu; 15. žiada gestorský výbor, aby preskúmal, do akej miery si vykonávanie novej MID vyžaduje zmenu či výklad rokovacieho poriadku;

16. poveruje svojho predsedu, aby novú MID podpísal spoločne s predsedom Rady a predsedom Komisie a zabezpečil jej uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*;

17. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto rozhodnutie vrátane jeho príloh Rade a Komisii pre informáciu.

PRÍLOHA I: MEDZIINŠTITUCIONÁLNA DOHODA O LEPŠEJ TVORBE PRÁVA

EURÓPSKY PARLAMENT, RADA EURÓPSKEJ ÚNIE A EURÓPSKA KOMISIA,

So zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 295,

keďže:

- (1) Európsky parlament, Rada a Komisia (ďalej len „uvedené tri inštitúcie“) sa zaviazali k lojálnej a transparentnej spolupráci počas celého legislatívneho cyklu. V tejto súvislosti pripomínajú rovnosť oboch zákonodarcov, ako sa vymedzuje v zmluvách.
- (2) Uvedené tri inštitúcie uznávajú svoju spoločnú zodpovednosť za vypracúvanie právnych predpisov vysokej kvality, čím sa zabezpečí, aby sa právne predpisy Únie zamerali na oblasti, v ktorých majú najväčšiu pridanú hodnotu pre európskych občanov, boli čo najefektívnejšie a najúčinnnejšie pri plnení spoločných cieľov politik Únie, boli čo najjednoduchšie a najjasnejšie, zabraňovali nadmernej regulácii a administratívne zaťaženie orgánov verejnej správy, podnikov a občanov a najmä malých a stredných podnikov a aby boli navrhované s cieľom uľahčiť ich transpozíciu a uplatňovanie v praxi a posilniť konkurencieschopnosť a udržateľnosť hospodárstva Únie.

- (3) Uvedené tri inštitúcie pripomínajú povinnosť Únie prijímať právne predpisy len v tých prípadoch a v takom rozsahu, pokiaľ je to potrebné, v súlade s článkom 5 Zmluvy o Európskej únii o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality.
- (4) Uvedené tri inštitúcie opätovne zdôrazňujú úlohu a zodpovednosť vnútroštátnych parlamentov, ktorá je stanovená v Protokole o úlohe národných parlamentov v Európskej únii a v Protokole č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality k Zmluve o fungovaní Európskej únie.
- (5) Uvedené tri inštitúcie sa zhodli na tom, že pri stanovovaní legislatívneho programu by sa mala v plnej miere zohľadniť analýza potenciálnej „európskej pridanej hodnoty“ akéhokoľvek navrhovaného opatrenia, ako aj posúdenie „nákladov spojených s neeurópskym riešením“ v prípade neexistencie opatrení na úrovni EÚ.
- (6) Uvedené tri inštitúcie zastávajú stanovisko, že využívanie konzultácií so zainteresovanými stranami, *ex post* hodnotenia existujúcich právnych predpisov a posúdenia vplyvu nových iniciatív napomôžu cieľu lepšej tvorby práva.
- (7) S cieľom uľahčiť rokovania počas riadneho legislatívneho postupu a zlepšiť uplatňovanie článkov 290 a 291 ZFEÚ by sa v tejto dohode mali stanoviť zásady, v súlade s ktorými bude Komisia získavať všetky potrebné odborné poznatky pred prijímaním delegovaných aktov.
- (8) Uvedené tri inštitúcie potvrdzujú, že ciele zjednodušiť právne predpisy Únie a znížiť regulačné zaťaženie by sa mali sledovať bez toho, aby bolo dotknuté plnenie cieľov politik Únie stanovených v zmluvách, resp. zabezpečenie integrity vnútorného trhu.

- (9) Táto dohoda dopĺňa ďalej uvedené dohody a vyhlásenia o lepšej právnej regulácii, ktoré sú uvedené tri inštitúcie naďalej plne odhodlané dodržiavať:
- Medziinštitucionálna dohoda z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde pre úradnú kodifikáciu právnych textov⁵;
 - Medziinštitucionálna dohoda z 22. decembra 1998 o spoločných pravidlách pre kvalitu tvorby legislatívy Spoločenstva⁶;
 - Medziinštitucionálna dohoda z 28. novembra 2001 o systematickejšom používaní techniky prepracovania právnych aktov⁷;
 - Spoločné vyhlásenie z 13. júna 2007 o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup⁸;
 - Spoločné politické vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie z 27. októbra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁹.

⁵ Ú. v. ES C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁶ Ú. v. ES C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁷ Ú. v. ES C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁸ Ú. v. EÚ C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁹ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 15.

I. SPOLOČNÉ ZÁVÄZKY A CIELE

1. Európsky parlament, Rada a Komisia (ďalej len „uvedené tri inštitúcie“) sa týmto zaväzujú sledovať cieľ lepšej tvorby práva prostredníctvom súboru iniciatív a postupov uvedených v tejto medziinštitucionálnej dohode.
2. Pri výkone svojich právomocí a v súlade s postupmi ustanovenými v zmluve, a pripomínajúc význam, ktorý pripisujú metóde Spoločenstva, sa uvedené tri inštitúcie dohodli na dodržiavaní všeobecných zásad, ako napríklad demokratickej legitimity, subsidiarity, proporcionality a právnej istoty. Ďalej sa dohodli na podpore jednoduchosti, jasnosti a koherencie pri vypracúvaní právnych predpisov a maximálnej transparentnosti legislatívneho procesu.
3. Európsky parlament, Rada a Komisia sa zhodli na tom, že právne predpisy Únie:
 - by mali byť zrozumiteľné a jasné,
 - mali by umožňovať zainteresovaným stranám ľahko pochopiť ich práva a povinnosti,
 - mali by obsahovať vhodné požiadavky na podávanie správ, monitorovanie a hodnotenie;
 - mali by zabráňovať nadmernej regulácii a administratívne mu zaťaženiu a
 - by mali byť prakticky vykonateľné.

II. PROGRAMOVANIE

4. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli na tom, že budú posilňovať ročné a viacročné programovanie Únie v súlade s článkom 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, kde sa stanovuje, že Komisia predkladá iniciatívy na ročné a viacročné programovanie.

Viacročné programovanie

5. Po vymenovaní novej Komisie si uvedené tri inštitúcie v záujme uľahčenia dlhodobého plánovania vymenia názory na svoje hlavné politické ciele a priority na nové funkčné obdobie a podľa možnosti aj na orientačný harmonogram.

Na podnet Komisie podľa potreby vypracujú spoločné závery, ktoré podpíšu predsedovia uvedených troch inštitúcií.

Uvedené tri inštitúcie na podnet Komisie vykonajú preskúmanie spoločných záverov v polovici obdobia a podľa potreby ich upravia.

Ročné programovanie – pracovný program Komisie a medziinštitucionálne programovanie

6. Komisia uskutoční pred prijatím svojho ročného pracovného programu samostatné dialógy s Európskym parlamentom a Radou. Tieto dialógy budú zahŕňať:
- a) včasnú dvojstrannú výmenu názorov o iniciatívach na nadchádzajúci rok pred predložením písomného príspevku predsedu Komisie a jej prvého podpredsedu, v ktorom sa dostatočne podrobne uvedú záležitosti veľkého politického významu na nadchádzajúci rok, ako aj zamýšľané spät'vzatia (ďalej len „vyhlásenie o zámere“);
 - b) po diskusii o stave Únie uskutočnia Európsky parlament a Rada pred prijatím pracovného programu Komisie výmenu názorov s Komisiou na základe vyhlásenia o zámere;
 - c) trojstrannú výmenu názorov na prijatý ročný pracovný program Komisie podľa bodu [4].

Komisia náležite zohľadní názory, ktoré Európsky parlament a Rada vyjadria v jednotlivých štádiách dialógu, vrátane iniciatív, o ktoré spoluzákonodarcovia požiadali.

7. Po prijatí ročného pracovného programu Komisie a na jeho základe si uvedené tri inštitúcie vymenia názory na iniciatívy na nadchádzajúci rok a dohodnú sa na spoločnom vyhlásení o medziinštitucionálnom programovaní, ktoré podpíšu predsedovia uvedených troch inštitúcií a v ktorom sa stanoví všeobecné ciele a priority na nadchádzajúci rok a určia záležitosti veľkého politického významu, ktoré by mali mať v legislatívnom postupe priority, bez toho, aby boli dotknuté právomoci priznané zmluvami spoluzákonodarcom.

Uvedené tri inštitúcie budú pravidelne počas celého roka monitorovať vykonávanie vyhlásenia o ročnom programovaní.

Na tento účel sa uvedené tri inštitúcie na jar dotknutého roka zúčastnia na diskusiách o vykonávaní vyhlásenia o ročnom programovaní v Európskom parlamente a/alebo Rade.

8. Ročný pracovný program Komisie obsahuje hlavné legislatívne a nelegislatívne návrhy na nadchádzajúci rok vrátane zrušovacích aktov, prepracovaných znení, zjednodušení a späťvzatí. Pre každý prvok sa v pracovnom programe Komisie uvedie – ak je k dispozícii – zamýšľaný právny základ, druh právneho aktu, orientačný harmonogram prijatia Komisiou, akékoľvek ďalšie relevantné procedurálne informácie vrátane posúdenia vplyvu a hodnotenia.

9. V súlade so zásadou lojálnej spolupráce a inštitucionálnej rovnováhy Komisia v prípade, že má v úmysle vziať legislatívny návrh späť, bez ohľadu na to, či bude po ňom nasledovať revidovaný návrh, uvedie dôvody a podľa potreby informácie o zamýšľaných nasledujúcich krokoch a presný harmonogram a na základe toho uskutoční riadne medziinštitucionálne konzultácie. Náležite zohľadní stanoviská spoluzákonodarcov a odpovie na ne.
10. Komisia urýchlene a podrobne reaguje na žiadosti Európskeho parlamentu alebo Rady o predloženie návrhov aktov Únie podľa článku 225 alebo článku 241 ZFEÚ. Ak sa Komisia rozhodne, že návrh nepredloží, informuje dotknutú inštitúciu o dôvodoch.

Komisia na tieto žiadosti odpovie do troch mesiacov, pričom v osobitnom oznámení uvedie, aké nadväzné kroky má v úmysle uskutočniť. Ak sa Komisia rozhodne, že návrh nepredloží, uvedie podrobné dôvody, podľa potreby vrátane analýzy prípadných alternatív a akýchkoľvek otázok, ktoré mali spoluzákonodarcovia v súvislosti s pridanou hodnotou pre Európu a nákladmi súvisiacimi s neeurópskymi analýzami.

Komisia na požiadanie prezentuje svoju odpoveď v Európskom parlamente a Rade.

11. Komisia počas celého roka poskytuje pravidelnú aktualizáciu informácií o svojom plánovaní a odôvodní akékoľvek oneskorenia pri predkladaní návrhov uvedených v jej pracovnom programe. Komisia pravidelne predkladá Európskemu parlamentu a Rade správy o vykonávaní svojho pracovného programu Komisie za daný rok.

III. NÁSTROJE LEPŠEJ TVORBY PRÁVA

Posúdenie vplyvu

12. Uvedené tri inštitúcie zastávajú zhodný názor, že posúdenie vplyvu pozitívne prispieva k zlepšeniu kvality právnych predpisov Únie.

Posúdenia vplyvu sú nástrojom, ktorý má uvedeným trom inštitúciám pomáhať dospieť k podloženým rozhodnutiam, a nenahrádzajú politické rozhodnutia prijaté v rámci demokratického rozhodovacieho postupu. Nesmú viesť k zbytočným odkladom v procese tvorby práva ani ovplyvňovať kapacitu zákonodarcu navrhovať zmeny.

Posúdenia vplyvu by sa mali týkať existencie problému, jeho rozsahu a dôsledkov, ako aj toho, či je potrebné prijať opatrenia na úrovni EÚ. Mali by sa v nich načrtnúť alternatívne riešenia a podľa možnosti potenciálne krátkodobé a dlhodobé náklady a prínosy, integrovaným a vyváženým spôsobom posúdiť hospodársky, environmentálny a sociálny vplyv za použitia kvalitatívnych aj kvantitatívnych analýz. V plnom rozsahu by sa mali dodržiavať zásady subsidiarity a proporcionality, ako aj základné práva. Posúdenie vplyvu by sa tiež malo vždy, keď je to možné, zaoberať nákladmi spojenými s neeurópskymi riešeniami a vplyvom na konkurencieschopnosť a administratívnym zaťažením vyplývajúcim z jednotlivých možností s osobitným zreteľom na MSP (zásada „najskôr myslieť na malých“), digitálnymi aspektami a územným vplyvom. Posúdenia vplyvu by mali byť založené na presných, objektívnych a úplných informáciách a mali by byť primerané z hľadiska ich rozsahu a zamerania.

13. Komisia bude vykonávať posúdenie vplyvu svojich legislatívnych a nelegislatívnych iniciatív, delegovaných aktov a vykonávacích opatrení, v prípade ktorých sa očakáva významný hospodársky, environmentálny alebo sociálny vplyv. Posúdenia vplyvu sa budú spravidla pripájať k iniciatívam zahrnutým do pracovného programu Komisie, ako aj k spoločnému vyhláseniu uvedenému v bode [4].

Komisia v rámci svojho postupu posúdenia vplyvu uskutočňuje čo najrozsiahlejšie konzultácie. Objektívnu kontrolu kvality posúdení vplyvu Komisie bude vykonávať jej výbor pre kontrolu regulácie. Konečné výsledky týchto posúdení budú k dispozícii Európskemu parlamentu, Rade a národným parlamentom, pričom sa v čase prijatia iniciatívy Komisie sprístupnia verejnosti spolu s stanoviskom(-ami) výboru pre kontrolu regulácie.

14. Európsky parlament a Rada pri rozhodovaní o legislatívnych návrhoch Komisie v plnej miere zohľadnia posúdenia vplyvu vypracované Komisiou.

Posúdenia vplyvu sa preto predkladajú tak, aby Európskemu parlamentu a Rade uľahčili posúdenie rozhodnutí Komisie.

15. Ak to Európsky parlament a Rada budú považovať za vhodné a potrebné na účely legislatívneho postupu, vykonajú posúdenie vplyvu v súvislosti so svojimi zásadnými pozmeňujúcimi návrhmi k návrhu Komisie. Európsky parlament a Rada budú za východiskový bod pre svoju ďalšiu prácu spravidla považovať posúdenie vplyvu vypracované Komisiou. Vymedzenie pojmu „zásadný“ pozmeňujúci návrh je na jednotlivých inštitúciách.

16. Komisia môže z vlastného podnetu alebo na výzvu Európskeho parlamentu alebo Rady doplniť svoje posúdenie vplyvu alebo vykonať analýzy, ktoré považuje za potrebné. Komisia pritom zohľadní všetky dostupné informácie, dosiahnuté štádium legislatívneho postupu a potrebu predísť zbytočným priet'ahom v ňom. Spoluzákonodarcovia v plnej miere zohľadnia všetky ďalšie skutočnosti, ktoré v tejto súvislosti uvedie Komisia.
17. Každá z uvedených troch inštitúcií zodpovedá za to, ako zorganizuje svoju prácu na posudzovaní vplyvu vrátane vnútorných organizačných zdrojov a kontroly kvality. Pravidelne navzájom spolupracujú výmenou informácií o najlepších postupoch a metódach týkajúcich sa posudzovania vplyvu, čím sa každej z nich umožní zlepšiť svoje metódy a postupy, ako aj súdržnosť prác na posudzovaní vplyvu ako celku.
18. Pôvodné posúdenie vplyvu vypracované Komisiou a akákoľvek ďalšia práca inštitúcií na posudzovaní vplyvu počas legislatívneho postupu sa do konca legislatívneho postupu zverejní a ako celok sa môže použiť ako základ na hodnotenie.

Konzultácia s verejnosťou a zainteresovanými stranami a spätná väzba od nich

19. Konzultácia s verejnosťou a zainteresovanými stranami je nevyhnutná na podložené rozhodovanie a zvýšenie kvality tvorby práva. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné dojednania vzťahujúce sa na návrhy Komisie podľa článku 155 ods. 2 ZFEÚ, Komisia pred prijatím svojho návrhu uskutoční otvorené a transparentné verejné konzultácie, pričom zabezpečí, aby ich podmienky a lehoty umožňovali čo najširšiu účasť. Komisia najmä podporuje priamu účasť MSP a iných konečných používateľov na týchto konzultáciách. To bude zahŕňať aj verejné internetové konzultácie. Výsledky takýchto konzultácií sa bezodkladne oznámia obom zákonodarcom a zverejnia sa.

***Ex post* hodnotenie platných právnych predpisov**

20. Uvedené tri inštitúcie potvrdzujú význam čo najväčšieho možného súladu a súdržnosti pri organizácii procesu hodnotenia účinnosti právnych predpisov Únie, ako aj v rámci súvisiacich konzultácií s verejnosťou a zainteresovanými stranami.
21. Komisia informuje Európsky parlament a Rady o svojom viacročnom pláne hodnotení existujúcich právnych predpisov a podľa možnosti doň zahrnie ich žiadosti o podrobné hodnotenie konkrétnych oblastí politiky alebo jednotlivých právnych predpisov.

V rámci plánovania činností v oblasti hodnotenia Komisia rešpektuje lehoty, ktoré sú stanovené v právnych predpisoch Únie na predkladanie správ, ako aj na účely preskúmania.

22. V rámci legislatívneho cyklu by mali hodnotenia existujúcich právnych predpisov a politík založené na efektívnosti, účinnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnote poskytovať základ pre hodnotenie možností ďalších opatrení. Na podporu týchto procesov sa Európsky parlament, Rada a Komisia dohodli na tom, že podľa potreby do svojich legislatívnych návrhov zaradia požiadavky monitorovania, hodnotenia a podávania správ a zároveň budú predchádzať nadmernej regulácii a administratívne zaťaženie, najmä vo vzťahu k členským štátom. Vo vhodných prípadoch do nich zaradia aj merateľné ukazovatele, na základe ktorých sa budú zhromažďovať dôkazy o účinkoch právnych predpisov v praxi.

23. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli, že budú systematicky zvažovať použitie doložiek o preskúmaní v právnych predpisoch a zohľadnia čas potrebný na vykonanie a na zhromaždenie dôkazov o výsledkoch a vplyve.

Uvedené tri inštitúcie zvažia, či obmedziť uplatňovanie niektorých právnych predpisov na určité časové obdobie (doložka o ukončení platnosti).

24. Európsky parlament, Rada a Komisia sa navzájom včas informujú pred prijatím alebo preskúmaním usmernení týkajúcich sa nástrojov lepšej tvorby práva (konzultácie s verejnosťou a zainteresovanými stranami, *ex ante* a *ex post* posúdenia vplyvu a hodnotenia).

IV. LEGISLATÍVNE AKTY

25. Komisia tiež v dôvodovej správe ku každému návrhu poskytne Európskemu parlamentu a Rade vysvetlenie a odôvodnenie svojej voľby právneho základu a druhu právneho aktu. Komisia by mala náležite zohľadniť rozdielnu povahu a účinky nariadení a smerníc.

Komisia takisto v dôvodových správach vysvetlí, prečo sú navrhované opatrenia opodstatnené vzhľadom na zásady subsidiarity a proporcionality, ako aj prečo sú zlučiteľné so základnými právami. Komisia poskytne prehľad o rozsahu a výsledkoch konzultácií so zainteresovanými stranami, ako aj *ex post* hodnotení platných právnych predpisov a posúdení vplyvu, ktoré uskutočnila.

Ak sa plánuje zmena právneho základu vyplývajúca zo zmeny riadneho legislatívneho postupu na mimoriadny legislatívny postup alebo nelegislatívny postup, medzi uvedenými tromi inštitúciami sa uskutoční výmena názorov.

Uvedené tri inštitúcie sa zhodli, že voľba právneho základu je právnym rozhodnutím, ktoré sa musí zakladať na objektívnych dôvodoch, ktoré podliehajú súdnemu preskúmaniu.

Komisia bude naďalej v plnej miere vykonávať svoju inštitucionálnu úlohu a dohliadať na to, aby sa dodržiavali zmluvy a judikatúra Súdneho dvora.

V. DELEGOVANÉ A VYKONÁVACIE AKTY

26. Uvedené tri inštitúcie zdôrazňujú významnú úlohu, ktorú majú delegované a vykonávacie akty v rámci právnych predpisov. Keď sa používajú efektívne, transparentne a v opodstatnených prípadoch, sú tieto akty neoddeliteľným nástrojom lepšej právnej regulácie, pričom prispievajú k jednoduchosti a aktuálnosti právnej úpravy, ako aj k jej efektívnemu a urýchlenému vykonávaniu. Rozhodnutie o tom, či a v akom rozsahu použiť delegované alebo vykonávacie akty, patrí v rozsahu stanovenom zmluvami do právomoci zákonodarcu.
27. Uvedené tri inštitúcie uznávajú potrebu zosúladiť existujúce právne predpisy s právnym rámcom zavedeným Lisabonskou zmluvou a predovšetkým s osobitnou prioritou zosúladiť všetky základné akty, ktoré ešte odkazujú na regulačný postup s kontrolou. Komisia navrhne toto zosúladenie všetkých základných aktov do konca roku 2016.
28. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli na pripojenej „Spoločnej dohode o delegovaných aktoch“ (príloha 1) a na súvisiacich štandardných formuláciách (príloha 2). V súlade s touto spoločnou dohodou a s cieľom zvýšiť transparentnosť a zlepšiť konzultácie sa Komisia zaväzuje, že pred prijatím delegovaných aktov získa všetky potrebné odborné poznatky, a to aj prostredníctvom konzultácií s odborníkmi z členských štátov a verejných konzultácií. Okrem toho vždy, keď bude potrebné v rámci prípravy návrhov vykonávacích aktov získať širšie odborné poznatky, Komisia využije expertné skupiny, konzultácie zamerané na konkrétne zainteresované strany a prípadne uskutoční konzultácie s verejnosťou.

S cieľom zabezpečiť prístup ku všetkým informáciám sa Európskemu parlamentu a Rade zasielajú všetky dokumenty v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov. Odborníci z Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, na ktoré sú pozvaní odborníci z členských štátov a ktoré sa týkajú prípravy delegovaných aktov.

Komisia môže byť pozývaná na zasadnutia v Európskom parlamente alebo Rade na účely ďalšej výmeny názorov o príprave delegovaných aktov.

Uvedené tri inštitúcie začnú rokovať bez zbytočného odkladu po nadobudnutí účinnosti tejto dohody s cieľom doplniť priloženú „Spoločnú dohodu o delegovaných aktoch“ stanovením nezáväzných kritérií na uplatňovanie článkov 290 a 291 ZFEÚ.

29. Uvedené tri inštitúcie sa zaväzujú v úzkej spolupráci zriadiť najneskôr do konca roka 2017 funkčný register delegovaných aktov, ktorý bude poskytovať štruktúrovanou a používateľsky ústretovou formou informácie v záujme zvýšenia transparentnosti, uľahčenia plánovania a umožnenia sledovať všetky jednotlivé štádiá životného cyklu delegovaného aktu.
30. Pokiaľ ide o vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie, uvedené tri inštitúcie sa dohodli, že nebudú do právnych predpisov Únie dopĺňať procesné požiadavky, ktorými by sa zmenili mechanizmy kontroly ustanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 o mechanizmoch, ktorými členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie. Od výborov, ktoré vykonávajú svoje úlohy podľa postupu ustanoveného v uvedenom nariadení, by sa nemalo požadovať, aby v rámci tejto funkcie vykonávali iné funkcie.
31. Za podmienky, že Komisia poskytne objektívne odôvodnenie založené na významnom prepojení medzi dvomi alebo viacerými splnomocneniami uvedenými v jednom legislatívnom akte, a pokiaľ v danom legislatívnom akte nie je ustanovené inak, tieto splnomocnenia sa môžu zlúčiť. Konzultácie pri príprave delegovaných aktov slúžia aj na to, aby sa určilo, ktoré splnomocnenia sú významne prepojené. V takýchto prípadoch sa v námietke Európskeho parlamentu alebo Rady jasne uvedie, ktorého splnomocnenia sa konkrétne týka.

VI. TRANSPARENTNOSŤ A KOORDINÁCIA LEGISLATÍVNEHO PROCESU

32. Uvedené tri inštitúcie uznávajú, že riadny legislatívny postup sa vyvinul na základe pravidelných kontaktov vo všetkých fázach postupu. Sú aj naďalej odhodlané zlepšovať činnosť v rámci tohto postupu v súlade so zásadami lojálnej spolupráce, transparentnosti, zodpovednosti a efektívnosti.

Zhodli sa najmä na tom, že Európsky parlament a Rada ako spoluzákonodarcovia majú pri vykonávaní svojich právomocí rovnocenné postavenie. Komisia vykonáva svoju úlohu sprostredkovateľa tak, že k oboj zložkám legislatívneho orgánu pristupuje rovnako, pričom v plnom rozsahu rešpektuje úlohy pridelené týmto inštitúciám zmluvami.

33. Uvedené tri inštitúcie sa prostredníctvom vhodných postupov, vrátane dialógu medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou, budú počas legislatívneho procesu pravidelne navzájom informovať o svojej práci, o rokovaní, ktoré medzi nimi prebiehajú, a o akejkoľvek prípadnej spätnej väzby od zainteresovaných strán.
34. Európsky parlament a Rada sa ako zákonodarcovia zhodli na význame udržiavania úzkych kontaktov už pred medziinštitucionálnymi rokovaniami, aby dosiahli lepšie vzájomné porozumenie svojich jednotlivých stanovísk. Na tento účel budú v rámci legislatívneho postupu podporovať vzájomnú výmenu názorov a informácií, a to aj vyzývaním zástupcov ostatných inštitúcií k pravidelným neformálnym výmenám názorov.
35. Európsky parlament a Rada v záujme efektívnosti zabezpečia lepšiu synchronizáciu svojho prístupu k legislatívnym návrhom. Európsky parlament a Rada najmä porovnávajú indikatívne harmonogramy pre jednotlivé štádiá vedúce ku konečnému prijatiu každého legislatívneho návrhu.

36. Tam, kde je to vhodné, sa uvedené tri inštitúcie môžu dohodnúť na koordinácii úsilia na urýchlenie legislatívneho procesu a zároveň zabezpečia, aby boli rešpektované výhradné práva zákonodarcov a aby sa zachovala kvalita právnych predpisov.
37. Uvedené tri inštitúcie sa zhodli na tom, že poskytovanie informácií národným parlamentom im musí umožniť plne vykonávať ich práva vyplývajúce zo zmlúv.
38. Uvedené tri inštitúcie zabezpečia transparentnosť legislatívnych postupov, a to na základe príslušných právnych predpisov a judikatúry, vrátane primeraného prístupu k trojstranným rokovaniam.

Budú zlepšovať komunikáciu s verejnosťou počas celého legislatívneho cyklu, a najmä spoločne oznamovať úspešný výsledok legislatívneho procesu v rámci riadneho legislatívneho postupu po dosiahnutí dohody, konkrétne prostredníctvom spoločných tlačových konferencií alebo akýchkoľvek iných prostriedkov, ktoré považujú za vhodné.

39. S cieľom uľahčiť sledovateľnosť jednotlivých krokov v legislatívnom procese sa uvedené tri inštitúcie zaväzujú určiť do 31. decembra 2016 možnosti ďalšieho rozvoja platforiem a nástrojov na tento účel s cieľom vytvoriť na to určenú spoločnú databázu o stave legislatívnych spisov.
40. Uvedené tri inštitúcie uznávajú, že je dôležité zabezpečiť, aby každá inštitúcia mohla uplatňovať svoje práva a plniť svoje povinnosti zakotvené v zmluvách, ako ich vykladá Súdny dvor, pokiaľ ide o rokovania o medzinárodných dohodách a ich uzatváranie.

Uvedené tri inštitúcie sa zaviazali stretnúť sa do 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto dohody s cieľom rokovať o vylepšení praktických opatrení na spoluprácu a výmenu informácií v rámci zmlúv tak, ako ich vykladá Súdny dvor.

VII. VYKONÁVANIE A UPLATŇOVANIE PRÁVNYCH PREDPISOV ÚNIE

41. Uvedené tri inštitúcie sa zhodli na potrebe štruktúrovanejšej vzájomnej spolupráci pri posudzovaní uplatňovania a účinnosti právnych predpisov Únie v súvislosti s ich zlepšením prostredníctvom budúcich právnych predpisov.
42. Uvedené tri inštitúcie zdôrazňujú, že v členských štátoch je potrebné urýchlene a správne uplatňovať právne predpisy Únie. Lehota na transpozíciu smerníc bude čo najkratšia a vo všeobecnosti nie dlhšia ako dva roky.
43. Uvedené tri inštitúcie vyzývajú členské štáty, aby pri prijímaní opatrení na transpozíciu alebo vykonávanie právnych predpisov EÚ alebo na zabezpečenie plnenia rozpočtu Únie o týchto opatreniach jasne informovali verejnosť. Ak sa členské štáty v súvislosti s transpozíciou smerníc do vnútroštátneho práva rozhodnú doplniť prvky, ktoré nijako nesúvisia s uvedenými právnymi predpismi Únie, takéto doplnenia by mali byť identifikovateľné buď prostredníctvom transponujúceho aktu alebo aktov, alebo prostredníctvom súvisiacich dokumentov.
44. Uvedené tri inštitúcie vyzývajú členské štáty, aby Komisii poskytli súčinnosť pri získavaní informácií a údajov potrebných na monitorovanie a hodnotenie vykonávania práva EÚ. Uvedené tri inštitúcie pripomínajú a zdôrazňujú význam dvoch spoločných politických vyhlásení z 28. septembra a 27. októbra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom, ktoré sprevádzajú oznámenie transpozičných opatrení.
45. Komisia bude naďalej každoročne podávať správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní právnych predpisov Únie. Ak je to relevantné, táto správa zahŕňa odkaz na informácie uvedené v bode 31. Komisia môže poskytnúť ďalšie informácie o stave vykonávania daného právneho aktu.

VIII. ZJEDNODUŠENIE

46. Uvedené tri inštitúcie potvrdzujú svoj záväzok používať častejšie legislatívnu techniku prepracovania na úpravu existujúcich právnych predpisov a v plnej miere dodržiavať ustanovenia uvedené v medziinštitucionálnej dohode z 28. novembra 2001 o štruktúrovanejšom používaní techniky prepracovania v prípade právnych aktov. Ak prepracovanie nie je vhodné, Komisia čo najskôr po prijatí pozmeňujúceho aktu predloží návrh v súlade s ustanoveniami medziinštitucionálnej dohody z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde pre úradnú kodifikáciu právnych textov. Ak Komisia návrh nepredloží, zdôvodní to.
47. Uvedené tri inštitúcie sa zaväzujú podporovať najúčinnéjšie regulačné nástroje, ako napríklad harmonizáciu a vzájomné uznávanie, s cieľom zabrániť nadmernej regulácii a administratívne mu zaťaženiu a plniť ciele zmluvy.
48. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli, že budú spolupracovať s cieľom aktualizovať a zjednodušiť právne predpisy a zabrániť nadmernej regulácii a administratívne mu zaťaženiu občanov, orgánov verejnej správy a podnikov vrátane malých a stredných podnikov, pričom sa zabezpečí plnenie legislatívnych cieľov. V tomto kontexte sa uvedené tri inštitúcie dohodli na výmene názorov na túto záležitosť pred finalizáciou ročného pracovného programu Komisie.

V záujme zjednodušenia právnych predpisov a zabránenia nadmernej regulácii a zníženia administratívneho zaťaženia sa Komisia zaväzuje každoročne predkladať ako príspevok k svojmu programu regulačnej vhodnosti (REFIT) prehľad výsledkov úsilia Únie vrátane ročného prieskumu zaťaženia.

Vždy keď to bude možné, bude Komisia na základe posúdenia vplyvu a hodnotiacej činnosti inštitúcií a vstupov od členských štátov a zainteresovaných strán, berúc do úvahy náklady a prínosy regulácie EÚ, kvantifikovať zníženie regulačného zaťaženia alebo potenciál úspor v súvislosti s jednotlivými návrhmi alebo legislatívnymi aktmi.

Komisia zároveň vo svojom programe regulačnej vhodnosti posúdi realizovateľnosť stanovenia cieľov, ktoré sa týkajú zníženia zaťaženia v konkrétnych sektoroch.

IX. VYKONÁVANIE A MONITOROVANIE TEJTO DOHODY

49. Uvedené tri inštitúcie podniknú kroky potrebné na to, aby mali prostriedky a zdroje potrebné na riadne vykonávanie ustanovení tejto dohody.
50. Uvedené tri inštitúcie budú monitorovať vykonávanie tejto dohody spoločne a pravidelne, a to na politickej úrovni prostredníctvom ročných rokovaní, ako aj na technickej úrovni v skupine pre medziinštitucionálnu koordináciu.

X. NAHRADENIE

51. Táto medziinštitucionálna dohoda nahrádza Medziinštitucionálnu dohodu o lepšej tvorbe práva z roku 2003 a Medziinštitucionálny spoločný prístup k posudzovaniu vplyvu z roku 2005.

Prílohami 1 a 2 k tejto dohode sa nahrádza Spoločná dohoda o delegovaných aktoch z roku 2011.

52. Táto dohoda nadobúda účinnosť jej podpisom.

Príloha 1

Spoločná dohoda Európskeho parlamentu, Rady a Komisie o delegovaných aktoch

I. ROZSAH PÔSOBNOSTI A VŠEOBECNÉ ZÁSADY

1. Táto spoločná dohoda rozvíja a nahrádza spoločnú dohodu z roku 2011 a zjednodušuje postup, ktorý v nadväznosti na ňu ustanovili Európsky parlament a Rada. V tejto spoločnej dohode sa stanovujú praktické opatrenia a dohodnuté spresnenia, ako aj voľby vzťahujúce sa na delegovanie legislatívnych právomocí podľa článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). V uvedenom článku ZFEÚ sa vyžaduje, aby sa v každom legislatívnom akte, prostredníctvom ktorého dochádza ku delegovaniu, výslovne vymedzili ciele, obsah, rozsah a trvanie tohto delegovania (ďalej len „základný akt“).
2. Uvedené tri inštitúcie budú v rámci výkonu svojich právomocí a v súlade s postupmi ustanovenými v ZFEÚ počas celého legislatívneho postupu spolupracovať v záujme hladkého výkonu delegovanej právomoci a účinnej kontroly tejto právomoci zo strany Európskeho parlamentu a Rady. Na tento účel sa budú udržiavať príslušné kontakty na administratívnej úrovni.
3. Uvedené inštitúcie sa v závislosti od postupu prijímania, ktorý je stanovený pre príslušný základný akt, zaväzujú pri navrhovaní delegovania alebo samotnom delegovaní právomoci podľa článku 290 ZFEÚ v maximálnej možnej miere používať štandardné formulácie pripojené k tejto spoločnej dohode.

II. KONZULTÁCIE PRI PRÍPRAVE A VYPRACÚVANÍ DELEGOVANÝCH AKTOV

4. Komisia pri príprave návrhov delegovaných aktov uskutočňuje konzultácie s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi. Útvary Komisie s odborníkmi z členských štátov uskutočnia včas konzultácie o každom návrhu delegovaného aktu, ktorý tieto útvary vypracovali.* Návrhy delegovaných aktov sa poskytnú odborníkom členských štátov. Tieto konzultácie sa uskutočnia prostredníctvom existujúcich expertných skupín, resp. prostredníctvom stretnutí *ad hoc* s odborníkmi z členských štátov, na ktoré Komisia pozve týchto odborníkov prostredníctvom stálych zastúpení všetkých členských štátov. O tom, ktorí odborníci sa zúčastnia, rozhodujú členské štáty. Odborníkom sa návrhy delegovaných aktov, návrh programu a akékoľvek iné relevantné dokumenty poskytnú včas na to, aby sa mohli pripraviť.
5. Na konci každého stretnutia s odborníkmi z členských štátov alebo v nadväznosti na takéto stretnutie útvary Komisie uvedú závery, ktoré vyplynuli z rokovaní, vrátane toho, ako zohľadnia stanoviská odborníkov, ako aj svoj ďalší postup. Tieto závery sa zaznamenajú v zápisnici zo schôdze.
6. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov sa môžu uskutočniť aj konzultácie so zainteresovanými stranami.
7. V prípade, že sa uskutočnia akékoľvek zmeny v podstate návrhu delegovaného aktu, Komisia dá odborníkom z členských štátov príležitosť reagovať na zmenené znenie návrhu delegovaného aktu, a to v prípade potreby v písomnej podobe.

* Osobitosti postupu vypracovania regulačných technických predpisov (RTS), ako je uvedené v nariadeniach o ESA (EÚ) 1093/2010, (EÚ) 1094/2010 a (EÚ) 1095/2010, sa zohľadnia bez toho, aby boli dotknuté pravidlá konzultácie stanovené v tejto dohode.

8. Zhrnutie konzultačného procesu sa uvedie v dôvodovej správe k delegovanému aktu.
9. Komisia v pravidelných intervaloch poskytuje orientačný prehľad plánovaných delegovaných aktov.
10. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov Komisia zabezpečí, aby sa všetky dokumenty vrátane návrhov aktov včas a súčasne postúpili Európskemu parlamentu a Rade, a to v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov.
11. Ak to Európsky parlament a Rada považujú za potrebné, môžu vyslať odborníkov na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa týkajú prípravy delegovaných aktov a na ktoré sú pozvaní odborníci z členských štátov. Európskemu parlamentu a Rade sa na tento účel zasiela plán na nadchádzajúce mesiace a pozvánky na všetky zasadnutia expertných skupín.
12. Uvedené tri inštitúcie si na účely zasielania a prijímania všetkých dokumentov v súvislosti s delegovanými aktmi navzájom oznámia svoje funkčné schránky pre elektronickú poštu. Po zriadení sa na tento účel bude používať register uvedený v bode 22a dohody.

III. DOJEDNANIA TÝKAJÚCE SA ZASIELANIA DOKUMENTOV A VÝPOČTU LEHÔT

13. Komisia oficiálne zasiela delegované akty Európskemu parlamentu a Rade prostredníctvom vhodného mechanizmu. S utajovanými dokumentmi sa zaobchádza v súlade s internými administratívnymi postupmi vypracovanými každou inštitúciou tak, aby poskytovali všetky potrebné záruky.
14. Aby sa zabezpečilo, že Európsky parlament a Rada môžu vykonávať svoje práva ustanovené v článku 290 ZFEÚ v lehotách stanovených v jednotlivých základných aktoch, Komisia nebude zasielať žiadne delegované akty v týchto obdobiach:

od 22. decembra do 6. januára,

od 15. júla do 20. augusta.

Tieto obdobia platia len v tom prípade, že lehota na vznesenie námietok vychádza z bodu 28.

Tieto obdobia neplatia v prípade delegovaných aktov prijatých v rámci postupu pre naliehavé prípady v zmysle časti VII tejto spoločnej dohody. V prípade, že sa počas niektorého z týchto období prijme určitý delegovaný akt postupom pre naliehavé prípady, lehota na vznesenie námietok stanovená v základnom akte začne plynúť až po skončení tohto obdobia.

Uvedené tri inštitúcie sa do októbra roku, ktorý predchádza voľbám do Európskeho parlamentu, dohodnú na mechanizme oznamovania delegovaných aktov počas obdobia volieb do Európskeho parlamentu.

15. Lehota na vznesenie námietok začína plynúť, keď sa Európskemu parlamentu a Rade doručili znenia delegovaného aktu vo všetkých úradných jazykoch.

IV. TRVANIE DELEGOVANIA

16. V základnom akte sa môže Komisia splnomocniť na prijímanie delegovaných aktov na dobu neurčitú alebo určitú.
17. V prípade, že bola stanovená doba určitá, v základnom akte by sa malo stanoviť automatické predĺžovanie delegovania právomoci o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia voči takémuto predĺženiu námietku. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovanej právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím každého takéhoto obdobia. Týmto bodom nie je dotknuté právo Európskeho parlamentu alebo Rady delegovanie odvolať.

V. LEHOTY NA VZNESENIE NÁMIETOK EURÓPSKYM PARLAMENTOM A RADOU

18. Bez toho, aby bol dotknutý postup pre naliehavé prípady, by mala byť lehota na vznesenie námietok, vymedzená jednotlivo v každom základnom akte, v zásade dva mesiace a nie menej, s tým, že ju možno na podnet niektorej z týchto dvoch inštitúcií (Európskeho parlamentu alebo Rady) predĺžiť o ďalšie dva mesiace.
19. Delegovaný akt sa však môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím tejto lehoty, ak Európsky parlament aj Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevznieť námietku.

VI. POSTUP PRE NALIEHAVÉ PRÍPADY

20. Postup pre naliehavé prípady by mal byť vyhradený pre výnimočné situácie, medzi ktoré patria napr. záležitosti bezpečnosti, ochrany zdravia a bezpečnosti alebo vonkajšie vzťahy vrátane humanitárnych kríz. Dôvody pre uplatnenie postupu pre naliehavé prípady by Európsky parlament a Rada mali uviesť v základnom akte. V základnom akte sa uvedú situácie, v ktorých sa použije postup pre naliehavé prípady.
21. Komisia sa zaväzuje, že bude v plnom rozsahu informovať Európsky parlament a Radu o možnosti prijatia delegovaného aktu podľa postupu pre naliehavé prípady. Keď útvary Komisie dospejú k záveru, že možno predpokladať takúto situáciu, neformálne na to prostredníctvom funkčných schránok elektronickej pošty uvedených v bode 22 vopred upozornia sekretariát Európskeho parlamentu a sekretariát Rady.
22. Delegovaný akt prijatý postupom pre naliehavé prípady nadobúda účinnosť okamžite a uplatňuje sa, kým sa proti nemu v lehote ustanovenej v základnom akte nevznesie námietka. Ak sa proti nemu vznesie námietka, Komisia ihneď po oznámení Európskeho parlamentu alebo Rady o rozhodnutí vzniesť námietku akt zruší.
23. Komisia pri oznamovaní delegovaného aktu prijatého postupom pre naliehavé prípady Európskemu parlamentu a Rade uvedie aj dôvody použitia tohto postupu.

VII. UVEREJNENIE V ÚRADNOM VESTNÍKU

24. Delegované akty sa uverejňujú v *Úradnom vestníku Európskej únie* v sérii L po uplynutí lehoty na vznesenie námietky s výnimkou situácie uvedenej v bode 29. Delegované akty prijaté postupom pre naliehavé prípady sa uverejňujú bezodkladne.
25. Bez toho, aby bol dotknutý článok 297 ZFEÚ, sa v *Úradnom vestníku Európskej únie* v sérii L uverejňujú aj rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady o odvolaní delegovania, o vznesení námietky voči delegovanému aktu prijatému postupom pre naliehavé prípady, resp. o odmietnutí automatického predĺženia delegovania určitej právomoci. Rozhodnutie o odvolaní delegovania nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
26. Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejní aj rozhodnutia o zrušení delegovaných aktov prijatých postupom pre naliehavé prípady.

VIII. VZÁJOMNÁ VÝMENA INFORMÁCIÍ, NAJMÄ V PRÍPADE ODVOLANIA DELEGOVANIA

27. Európsky parlament a Rada sa pri výkone svojich právomocí v rámci uplatňovania podmienok stanovených v základnom akte navzájom informujú, a takisto informujú aj Komisiu.
28. Keď Európsky parlament alebo Rada iniciujú postup, ktorý by mohol viesť k odvolaniu delegovania, informujú zvyšné dve inštitúcie najmenej jeden mesiac pred prijatím rozhodnutia o odvolaní delegovania.

Príloha 2

Štandardné ustanovenia

Odôvodnenie:

S cieľom [cieľ] by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o [obsah a rozsah]. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, v súlade so zásadami stanovenými v medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z [dátum]. Konkrétne v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa týkajú prípravy delegovaných aktov.

Článok, ktorým (články, ktorými) sa deleguje právomoc

Komisia [je splnomocnená v súlade s článkom A prijímať] [v súlade s článkom A prijme] delegované akty týkajúce sa [obsah a rozsah]. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z [dátum].

Ďalej uvedený odsek sa doplní, ak sa uplatňuje postup pre naliehavé prípady:

Ak sa to v prípade [obsah a rozsah] vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov, na delegované akty prijaté podľa tohto článku sa uplatňuje postup stanovený v článku B.

Článok a
Vykonávanie delegovania právomoci

Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

[trvanie]

Možnosť 1:

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od *.

Možnosť 2:

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na obdobie X rokov od *. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto X-ročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

Možnosť 3:

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na obdobie X rokov od ...*.

* Dátum nadobudnutia účinnosti základného legislatívneho aktu alebo akýkoľvek iný dátum stanovený zákonodarcom.

Delegovanie právomoci uvedené v článku (článoch) ... môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

Delegovaný akt prijatý podľa článku (článkov) ... nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote [dvoch mesiacov] odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o [dva mesiace].

Tento článok sa doplní, ak sa uplatňuje postup pre naliehavé prípady:

Článok b

Postup pre naliehavé prípady

Delegované akty prijaté podľa tohto článku nadobúdajú účinnosť okamžite a uplatňujú sa, pokiaľ voči nim nie je v súlade s odsekom 2 vznesená námietka. V oznámení delegovaného aktu Európskemu parlamentu a Rade sa uvedú dôvody použitia postupu pre naliehavé prípady.

Európsky parlament alebo Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietku v súlade s postupom uvedeným v článku a ods. 5. V takom prípade Komisia okamžite po oznámení rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady vzniesť námietku akt zruší.

**PRÍLOHA II: VYHLÁSENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A KOMISIE
PRI PRÍLEŽITOSTI PRIJATIA MEDZIINŠTITUCIONÁLNEJ DOHODY O LEPŠEJ
TVORBE PRÁVA**

Európsky parlament a Európska komisia zastávajú názor, že v tejto dohode sa zohľadňuje rovnováha medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou, ako sa ustanovuje v zmluvách, ako aj príslušné právomoci uvedených inštitúcií.

Nie je ňou dotknutá rámcová dohoda z 20. októbra 2010 o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou.